

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Ο πατέρας δηλαδή ,πριν από τη συμφορά στον Ελλήσποντο ,μας έστειλε στο Σάτυρο, που ήταν βασιλιάς του Πόντου,για να περάσουμε τον καιρό μας και ούτε ζούσαμε εδώ στην πατρίδα ,όταν γκρεμίζονταν τα τείχη ,ούτε όταν άλλαζε το πολίτευμα ,αλλά επιστρέψαμε πέντε μέρες νωρίτερα ,προτού κατεβούν στον Πειραιά από τη Φυλή ,όσοι βρίσκονταν εκεί.Και αλήθεια ούτε ήταν φυσικό να θέλουμε να μετέχουμε σε ξένους κινδύνους ,επειδή είχαμε φτάσει σε τέτοια κρίσιμη στιγμή ,ούτε εκείνοι φαίνεται να είχαν τέτοια γνώμη ,ώστε να δώσουν μερίδιο από το πολίτευμα και σ' εκείνους που ήταν μακριά από την πατρίδα τους και σ' αυτούς που δε διέπραξαν κανένα κακό,αλλά αντίθετα στερούσαν από τα πολιτικά δικαιώματα και εκείνους που μαζί τους κατέλυσαν τη δημοκρατία.

2. **διαιτησομένους:**Λόγω της φιλικής σχέσης του πατέρα του με το Σάτυρο,ο Μαντίθεος και ο αδερφός του παρέμειναν για πολλά χρόνια στον Εύξεινο Πόντο ,όπου και απασχολούνταν με το εμπόριο των σιτηρών. Πρόκειται σαφώς για ένα πατριαρχικό μοντέλο οικογένειας στην οποία ο πατέρας αποφασίζει και οι δυο γιοι του εκτελούν με σεβασμό την απόφασή του.

τούς από Φυλής: Μερίδα των δημοκρατικών Αθηναίων με αρχηγό το Θρασύβουλο, οι οποίοι είχαν εκδιωχθεί από του τυράννους κατέφυγαν αρχικά στη Θήβα και ύστερα οχυρώθηκαν στο φρούριο της Φυλής και αφού κατέλαβαν τον Πειραιά και μετά την Αθήνα επανέφεραν το δημοκρατικό πολίτευμα το 403 π.χ.

ἀλλὰ μᾶλλον ἠτίμαζον καὶ τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον:

Ο Μαντίθεος αναφέρεται πιθανόν σε αυτό το σημείο στην εξόντωση του μετριοπαθούς τυράννου Θηραμένη από το σκληροπυρηνικό Κριτία,όταν ο πρώτος αρνήθηκε να λάβει μέρος στην τρομοκρατική πολιτική του τελευταίου.Ο Μαντίθεος υποστηρίζει εδώ ότι τα πολιτικά αξιώματα δεν δίνονταν σε ανθρώπους με άριστη συμπεριφορά αλλά αντίθετα σε ανθρώπους χωρίς ηθικούς φραγμούς.

3. Ο Μαντίθεος ισχυρίζεται πως όχι απλά δεν είχε λόγους να συμμετέχει στην εξουσία των Τριάκοντα τυράννων, αλλά θα ήταν αφύσικο εκ μέρους του να αναμειχθεί στις πολιτικές τους υποθέσεις («οὔτε ἡμᾶς εἰκὸς ἦν»). Μάλιστα, για να ισχυροποιήσει την απέχθεια του και την πολιτική του αντίθεση προς το πολίτευμα τους, θεωρεί τους κινδύνους που αυτοί αντιμετώπιζαν «ἀλλοτρίους», ξένους προς τα πολιτικά του ενδιαφέροντα. Το συλλογισμό του ενισχύει η φράση «εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους», η οποία κάνει υπαινιγμό στις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν οι τύραννοι, εξαιτίας των ενεργειών των δημοκρατικών του Θρασύβουλου. Από τη μία, λοιπόν, η απουσία του την κρίσιμη εποχή για το πολίτευμα και από την άλλη η επιστροφή του στην Αθήνα σε καιρούς χαλεπούς για την τυραννία είναι παράγοντες που καθιστούν αφύσικη και ανόητη τη συμμετοχή του Μαντίθεου στο τυραννικό πολίτευμα. Προσπαθώντας να αξιολογήσουμε το επιχείρημα του, καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως, μολονότι δεν αποτελεί απόδειξη της αρχικής του θέσης, είναι ωστόσο αρκετά πειστικό των ισχυρισμών του. Η αποδεικτική αδυναμία του συλλογισμού του γίνεται εμφανής από τη φράση «εἰκὸς» — και ο ίδιος το θεωρεί πιθανό. Παρόλα αυτά το χαρακτηρίζουμε πειστικό, γιατί τα όσα ισχυρίζεται συμφωνούν με τους κανόνες της λογικής και είναι εύλογο οι δικαστές να σκεφθούν πως και οι ίδιοι στη θέση του Μαντίθεου θα τηρούσαν ανάλογη στάση, θα επιδείκνυαν παρόμοια συμπεριφορά.

4. Βλ. Σελ. 19-20 ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ(Η ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΝΘΥΜΗΜΑΤΑ)

5. επανάσταση:μεθισταμένης

διαιρέτης:καθαιρουμένων

σχέση:έχοντες

ερχομός: κατελθειν

άφιξη:άφιγμένους

απόφαση: φαίνονται